

Hr. Sveens flukt.

Efter konjeranse med justisminister Trygve Lie reiste opdagelseschef Sveen fredag morgen med flyveruten til Kristiansand for å avhøre Trotsky i anledning av advokat Hjorts anmeldelse.

Det er ikke ende på den sum av ydmykelser som de nuværende makthavere tror å kunne påføre det norske folk for å tekkes jøden Trotsky og den internasjonale jødiske marxisme.

Først slippes denne storbanditt inn i landet og mottas med de største æresbevisninger som om han var en menneskehetens velgjører. Marxistpressen kaller ham en historisk person og finner at vårt fattige Norge må føle sig berøret ved denne store manns besøk i vårt ringe land. Som om ikke hver mann i dette landet er tusen ganger mere verd enn jøden Trotsky.

Så setter myndighetene sig ut over sine klare plikter til å holde pie med hans i og for sig skumle og mistenkelige gjøremål. Tross flere opfordringer fra vår side gjøres intet. Husmannsånden hos makthaverne tilsier dem å være ydmyke overfor utlendingen Trotsky, for som utlending og bolsjevik og særlig som jøde må en da gjøre det lett for ham å nå sine mål her.

Fem nordmenn ser Trotskys forargerlige spill med landets skjebne og beslutter å levere et bevis som kan gi selv våre feige myndigheter en — som en skuldetro — kjærkommen anledning til å gripe inn, og de gjør det på en slik måte at nettop måten skal tvinge disse myndigheter til å ta affære. Nu følger ydmykelse på ydmykelse.

Myndighetene proklamerer høiløyd at det er bedre at disse ustraffede nordmenn gis 3 års fengsel hver enn at der krummes et hår på jøden Trotskys krusete hode, til tross for at han har lurt sig inn i landet på falske forut-

setninger og krenket vår gjestfrihet på det groveste. De 5 nordmenn underkastes et chikanøst forhør av påtalemyndigheten som endog setter straffeprocesslovens klare bestemmelser ut av betraktning i håp om at den store Trotskys vrede på denne måte kanskje kan vendes på dem. Selv folk som ikke er implisert i formal-«forbrytelsen» mot Trotsky, men som står som anmelder av ham som norsk rettsforsvarer, trekkes for retten og må underkaste sig forhør og godtgjøre sitt alibi vedkommende natt. En utenrettslig forklaring er det ikke tale om her. Men mot Trotsky blir det ikke gjort noe. Hans gjemmer blir ikke ransaket, efterforskningen trekkes i langdrag, og hvis NS ikke kan levere det fulle beviset for Trotskys misgjerninger, så får saken heller sove. Mens det først bebreides NS at de ved «innbruddet» overhodet har søkt å skaffe noe bevis, bebreides det nu at de ikke har skaffet bevis nok. Akkurat som om det ikke ellers er politiet og påtalemyndigheten som ikke bare har til plikt å våke over rikets sikkerhet, men også av egen drift og embedsplikt har å opspore forbrytere og skaffe bevisene mot dem.

Og når da endelig folkeopinionen i landet flammer op over dette forargerlige spill, oplever en dette som foreløbig er det siste.

Der konfereres mellom opdagelseschef Sveen, som tidligere selv har avgitt embedsmessig uttalelse om farene ved å ha Trotsky i landet, og «justisminister» Trygve Lie som av partipolitiske grunner har utsatt landet for faren og sluppet Trotsky inn.

Hvad iallverden har Trygve Lie med saken å gjøre, nu da den er blitt en efterforskningssak? Han er da ikke overordnet påtalemyndighet. — Og hvordan kan en

høi embedsmann som opdagelseschef Sveen dog tross alt er, i en embedsmessig sak som denne gi sig til å konferere med partipolitikerne Trygve Lie, som til og med selv er så sterkt kompromittert i saken?

Og videre: Hvordan kan en norsk nordmann i ledende stilling gi sig til å gå frem slik ved avhøring av den mistenkelige og anmeldte Trotsky? Å reise til ham i flyvemaskin som om Trotsky var en æret, fyrstelig person og ikke en fordektig og skummel nassemorder, istedenfor å la Trotsky arrestere efter fremmedloven og sende ham som varetektsfange med kystruten til Oslo? Og hvorfor skal ikke jøden Trotsky, som de av saken berørte nordmenn måtte finne sig i, underkastes et vanlig offentlig og rettslig forhør som kan kontrolleres av almenheten?

Jo, fordi Trotsky er finere enn nordmenn. Han er nemlig utlending, han er endog jøde, er nassemorder, er marxist og er til slutt den tapp som hele regjeringsspartiet idag svinger om.

Derfor kan det norske folk påføres alle mulige ydmykelser i denne rettskomedien som utvikler sig til å bli en ny Bodøsak, hvis ikke folket nu griper inn.

Nu må der velges mellem Norge for Trotsky, det vil si for internasjonalistisk kapitalisme og marxisme, og Norge for nordmennene. Nu må nordmennene se at det er det norske folket som er vårt utvalgte folk og ikke den ørkenstamme som Marx og Trotsky og alle de andre bolsjevikere er utgått av. Nu må stoltheten våkne i nordmennene. Nu må de slå neven i bordet og si så det synger over hele landet at nu får det pinedø være slutt med trellevesenet i Norge! Nu skal Trotsky ut!

J. B. Hjort.